

НА ТВОЙЙ ЗЕМЛІ – ТВОЯ ВЛАДА!

одне з головних завдань Поступу

Вести принцип розподілу повноважень між центральною та місцевою владою: на центральний рівень передаються тільки ті повноваження, котрі неможливо реалізувати на місцевому рівні.

Взагалі максимум влади повинно бути не у чиновника, а у громадянина. Чим менше повноважень і ресурсів ми передаємо чиновникам, чим ближче до нас людина, яку ми уповноважили приймати рішення, тим більше можливостей нам визначати видатки і контролювати витрати, тим менше можливостей для корупції.

Все, що громадянин може зробити для себе сам – робить сам. Що не може сам – делегує місцевій громаді. Що не може зробити громада власними силами – делегує органу самоврядування району. Що не може зробити власними силами район – делегує області. До компетенції органів державного управління належать лише загальнодержавні проблеми.

Водночас кожен із громадян повинен мати активну життєву і громадянську позицію, особисто реагувати на будь-які порушення і негаразди, які бачить. Інакше все знову опанують чиновники.

На твоїй землі – твоя влада!

ПОЗИЦІЯ ПОСТУПУ

ПОЗИЦІЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «ПОСТУП» ЩОДО МІЖНАРОДНИХ ГАРАНТІЙ БЕЗПЕКИ

Анексія Криму Росією яскраво показала, що не лише з північним сусідом договори не варті паперу, на якому вони записані, а й з Заходом. Будапештський меморандум в обмін на тисячі ядерних ракет на сьогодні стала великим обманом України. Вчоргове досвід показує, що у світі є лише одна гарантія безпеки – сильна армія та сильна держава.

ГО «Поступ» виступає за відновлення армії та перетворення України в державу, яка сама зможе давати гарантії безпеки тим, кому вважатиме за потрібне. Принизливий статус об'єкта геополітики має бути ліквідовано.

Узгоджено 29 квітня 2014 року у закритій групі «Поступ-координація» на Фейсбучі

Регламент формування позиції ГО «Поступ» та додаткові роз'яснювальні матеріали ви можете знайти за посиланням <http://postup.org.ua/node/1189>

ТОЧКА ЗОРУ

ПРО ПАРТИЗАН І НЕ ЛИШЕ...

як захистити країну від ворога звичайному громадянину

Такі повідомлення отримує «Поступ» від наших читачів в соціальних мережах: «Если на моей земле появится агрессор – моя задача убивать его... Я давно записался в военкомате, но меня не призывают. Правда дежурный сказал, что если вдруг война – то скорее придется партизанить», «борьба хоть и безнадежная, и больше символическая будет, но это символ того что нация еще не погибла. Без борьбы не будет основы для патриотизма. а жертвы по любому неизбежны. Те же ребята, которые полегли под Крутами, до сих пор символ для патриотов...».

Що ж робити пересічному громадянину, патріоту своєї країни, якщо ворог захопив нашу землю? Тому, хто призваний на військову службу, все зрозуміло – виконати свій військовий обов'язок. Але чи достатньо це, щоб захистити країну?

Як військовий фахівець, дослідник партизанської війни, заявляю: сьогодні Збройні Сили України за своїм бойовим

потенціалом (кількість, якість, технічний стан озброєння і військової техніки, запаси матеріально-технічних засобів, рівень підготовки особового складу і штабів) не спроможні самостійно відбити агресію. У разі вторгнення наш шанс – завчасне озброєння військовоначеного резерву за швейцарським зразком, підготовка до організованого масового спротиву і партизансько-диверсійної війни. Іншого шансу не маємо. Саме тому перебудова оборони України за швейцарською моделлю є програмною вимогою Поступу.

Щоб перемагти окупантів, звільнити свою країну з мінімальними жертвами і руйнуваннями, слід мати початкове уявлення, що таке рух опору, партизансько-диверсійні дії, повстанська війна, які їхні завдання, форми і способи дій, в який спосіб до них готуватися.

Насамперед, слід назавжди запам'ятати: добровільні збройні формування не зможуть зупинити наступ регулярних сил противника. Тому ні в якому разі не намагатися самостійно вступати в бій з механізованими, танковими, повітряно-десантними і аеромобільними частинами про-

НОВИНИ ГО «ПОСТУП»

На минулій Громадянській середі, що відбулася 26 березня, присутні розглядали справи, над якими працює напрямок «Захист». Було проведено обговорення шляхів та методів вирішення цих справ. Слідкуйте за матеріалами від напрямку «Захист» на шпальтах «Поступінформу».

КАЛЕНДАР ПОСТУПІВСЬКИХ ГРОМАДЯНСЬКИХ СЕРЕД

На Громадянській середі 2 квітня заплановано дискусію за темою «Люстрація». Захід організовано ГО «Поступ» спільно з Товариством «Знання» України.

Громадянські середі, які проводить ГО «Поступ», відкриті для всіх, кому не байдужа доля України. Приходьте та приводьте друзів і знайомих!

Наші зустрічі відбуваються щосереді о 19:00 за адресою: м. Київ, вул. Велика Васильківська, буд. 57/3 (біля ст. м. «Олімпійська»), Товариство «Знання» України, кім. 317 або 318.

Відкрита спільна дискусія

ЛЮСТРАЦІЯ

Для чого це необхідно.

2 квітня

м. Київ, вул. Велика Васильківська, 57/3. Кімната 317
Початок о 19:00

За ГРОМАДЯНСЬКУ РЕСПУБЛІКУ!

тивника. Така спроба буде самогубством. Пам'ятайте урок Крут.

Щоб здолати окупантів потрібен рух опору. Метою руху опору є виснаження окупаційних військ, створення для них несприятливих умов.

Першим головним завданням опору є завадити агресору встановити дієву адміністрацію. Без місцевої адміністрації ворог не зможе ефективно управляти захопленою територією і не досягне мети війни. Для цього потрібно проводити активну пропагандистську роботу з населенням, знищувати місцевих зрадників, які активно співпрацюють з окупантами.

Другим головним завданням є створення несприятливих умов для окупантів. Для цього можна застосовувати як мирні, легальні, так і нелегальні способи. Окупанти мають відчувати, що місцеве населення налаштоване до них вороже, сприймає їх як загарбників, а не визволителів. Цьому сприяють агітаційні листівки, мирні протести жінок і людей похилого віку, демонстрація побутової неприязні мешканців до окупантів.

Нелегальні дії доцільно починати не одразу після уведення ворожих військ, а через певний час після встановлення окупа-

(Продовження на стор. 2)

ТОЧКА ЗОРУ

ПРО ПАРТИЗАН І НЕ ЛИШЕ...

(Початок на стор. 1)

ційного режиму, після ретельної розвідки, коли особовий склад противника через тривалу напругу починає втрачати пильність. Такі дії мають бути різноманітними. Наприклад, можна з'ясувати, де окупанти переважно беруть алкогольні напої і додавати в них наркотичні речовини, малі дози отрути. Можна псувати домішками пальне, паливно-мастильні матеріали. Можна мінувати виявлені маршрути регулярного пересування техніки противника, маршрути патрулювання, переважно минами-пастками. Здійснювати напади на поодиноких вояків, малі групи противника, які шукають розваг і втрачають пильність. Вночі обстрілювати розташування противника із снайперських гвинтівок, ракетами із швидким відходом з під вогню або удару у відповідь. Важливим завданням нелегального опору є збирання розвідувальних відомостей про окупантів і передача їх національному уряду і війську.

Нелегальний опір здійснюється малими групами, які діють в межах своєї території самостійно, зазвичай без контакту з іншими групами, із ретельним дотриманням правил конспірації.

Бойові дії проти окупантів ведуть партизансько-диверсійні загони. Ведення таких дій за сучасних умов потребує високого військового і спеціального вишколу на рівні підрозділів спеціального призначення. Тому партизансько-диверсійні загони слід формувати і готувати завчасно, комплектувати особовим складом який придатний до таких дій за станом здоров'я, рів-

нем фізичної підготовки, психофізіологічними характеристиками. Для партизанських дій створюють приховані запаси зброї, боєприпасів, харчів, медикаментів, інших матеріально-технічних засобів ще до захоплення території противником, а ліпше за мирного часу. У подальшому матеріально-технічне забезпечення загонів здійснюється як регулярним військом через лінію фронту, так і самостійно.

Партизансько-диверсійні загони діють як у взаємодії з іншими такими загонами і регулярним військом, так і самостійно, залежно від покладених на них завдань. Вони зривають постачання окупантів, здійснюють диверсії, знищують пункти управління, окремі підрозділи ворога.

Повстанська війна проти окупантів організується тоді, коли втрачена державність і матеріально-технічна база для ведення воєнних дій регулярним військом. Вона може бути тривалою, завжди пов'язана із значними людськими втратами і матеріальними збитками.

То що ж робити для відсічі окупантам пересічному громадянину, який не призваний до лав Збройних Сил або інших збройних формувань? Якщо маєте достатні військові вміння, навички, гарну фізичну підготовку, готові залишити родину і домівку, можете готуватися до партизанських дій або до нелегального опору. Зараз є можливість зробити це за домовленістю на базі військових частин або через самоорганізовані громадські військово-патріотичні організації. Готуйтеся разом з друзями, знайомими, сусідами, яких гарно знаєте, яким до-

ГО «ПОСТУП» З НАЙКРАЩИМИ ПОБАЖАННЯМИ ВІТАЄ

з Днем народження і зичить перемоги внутрішніх ідеалів над зовнішніми перепонами!

Млинченка Федора Кузьмовича – 28 березня
 Муравко Наталію Володимирівну – 28 березня
 Лишика Олега Анатолійовича – 30 березня
 Горденка Олександра Валерійовича – 31 березня
 Подліпського Вячеслава Анатолійовича – 31 березня

Бажаємо усім читачам «Поступінформу», які хворіють або вирішують складні життєві ситуації, успішно подолати усі перепоны!

віряєте. Розподіліться на малі групи у п'ять-десять осіб і тренуйтеся діяти в складі груп. Вивчайте територію можливих дій: місцевість, шляхи, будівлі і споруди, інженерні комунікації. Готуйте матеріальну базу для дій.

Решті громадян слід брати участь в мирному опорі, який є необхідною умовою загального успіху.

Ретельно зважте на власні здібності, вміння і можливість. Пам'ятайте, що метою опору окупантам є не героїчна загибель в боях, а примус противника відмовитися від окупації та відійти на його власну територію з найменшими людськими втратами з нашого боку.

Святослав Стеценко, член Ради ГО «Поступ»

ДУМКИ ВГОЛОС

РАЗДЕЛЯЙ И ВЛАСТВУЙ

Одна из проблем наших государственных деятелей прошлых и нынешних – это то, что при одном правительстве не учитывались этнопсихологические особенности граждан разных регионов Украины. А это немаловажно.

За все 23 года независимости ни одно правительство не объединило Украину, не сплотило народ в единое целое. Все эти годы было и есть скрытое либо открытое противостояние между Юго-востоком Украины и Западной Украиной. Никто из правителей не задумывался, что менталитет жителей Юго-востока Украины и Запада Украины, при всех общих чертах, отличается. Это объясняется тем, что на формирование украинского менталитета оказало влияние длительное вхождение украинских земель в состав разного рода государственных образований (Литовского княжества, Речи Посполитой, Австро – Венгрии, Османской и Российской империи) и столь же длительная борьба за независимость.

Юго-восток Украины в основном люди восточноевропейской культуры и сознания с украинским акцентом. Потому как много поколений украинцев формировались в месте с россиянами и российским государством.

На Западе Украины преобладают западноевропейские, но с украинским подходом, культурные, религиозные и бытовые традиции.

Так вот при построении государственной политики нужно учитывать этнопсихологические особенности всех граждан Украины, чтобы мы действительно были единым народом. И, действительно, были нацией, а не считались ею, потому что вписываемся в основные критерии, которые её определяют: государственный язык, общая территория, экономическая общность, принадлежность к единому политическому образованию.

У меня складывается мнение, что за всю независимость Украины наши политики жили и живут одним принципом: «Разделяй и властвуй». Причиной такой политики является олигархическая власть, которая при такой политике свободно и безнаказанно разворовывает государственные деньги. Им неинтересны проблемы народа они думают только о своей выгоде.

Но, как говорится, «спасение утопающих, дело самих утопающих». Так вот, пока мы не объединимся сами в единое целое для создания сильного во всех направлениях государства, никто нам не поможет. Потому что все наши нынешние и прошлые политики давно продались либо России либо ЕС и США, а сильная и независимая Украина им не нужна.

И в конце хочу сказать, что при всех наших отличиях мы имеем много общего, но самое главное, что мы все Украинцы и мы должны быть едины и независимы! На зло всем врагам!

Андрей Хлыпту, член организации «Поступ»

НАШІ ЛЮДИ

ХЛЫПТУН АНДРЕЙ АНАТОЛІЄВИЧ

На данном этапе занимаюсь установкой и обслуживаю узлов учета газа, установкой газовых сигнализаций. Также установкой противопожарных конструкций (двери, ворота, шторы, окна, перегородки).

Мои увлечения – это нумизматика, психология, баскетбол.

В программе «Поступа» самым важным считаю ее конечную цель: государство без коррупции, государство где на первом месте закон.

ЯЩЕНКО ТАМАРА ИВАНОВНА

В настоящее время я работаю ведущим аудитором в международной организации по сертификации.

Интересуюсь психологией и читаю много литературы по этой теме. Отдых предпочитаю проводить на природе.

Что мне понравилось в программе «Поступа», и что я считаю очень важным – это ее открытость и доступность, чего не хватает у других.

ШАНОВНІ ЧЛЕНИ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «ПОСТУП», ПИШІТЬ В ГАЗЕТУ «ПОСТУПІНФОРМ» СВОЇ ВЛАСНІ МАТЕРІАЛИ!

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ ГО «ПОСТУП» ДЛЯ СПЛАТИ ЧЛЕНСЬКИХ ВНЕСКІВ

ПЛАТНИК: ПРИЗВИЩЕ ІМ'Я ПО БАТЬКОВІ

КОД ЄДРПОУ: 26089233

ПРИЗНАЧЕННЯ ПЛАТЕЖУ:

РАХУНОК №: 2600301024730

ЧЛЕНСЬКИЙ ВНЕСОК ЗА _____ 201__ РОКУ

БАНК ОДЕРЖУВАЧА: ЗФ ВАТ КБ «ХРЕЩАТИК»,

ОДЕРЖУВАЧ: ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ПОСТУП»

м. КИЇВ

ФОП: 300670

Газета «Поступінформ». Реєстраційне свідоцтво: серія КВ № 12223-11-07П від 18.01.2007. Засновник та видавець: ГО «Поступ». Адреса видавця: 04199, м. Київ, вул. Якіра, 16/29.

В.о. головного редактора – Д. Чубко.

Члени редакції – С. Сауляк, М. Марченко, Р. Когут, Н. Сергієнко, Т. Абасєва.

Редакція може не поділяти точку зору автора статті. Авторський стиль статей максимально збережений.

Відповідальність за зміст та достовірність наданої інформації несе автор.

Тираж – 300 примірників.

З питань розміщення інформації звертайтеся на e-mail: tk-postup-inform@mail.ru.